

VIJESTI IZ SVIJETA

Adventistička misija za mladež i odrasle

Treće tromjesečje 2020.
ZAPADNA CENTRALNOAFRIČKA DIVIZIJA

Nakladnik

Odjel za crkvene službe pri Hrvatskoj konferenciji
Kršćanske adventističke crkve
Prilaz Gjure Deželića 77, 10000 Zagreb

www.AdventistMission.org
www.adventisti.hr

Urednik

Mario Šijan

Prijevod

Melinda Deduš

Lektura

Selena Brkić

Korektura

Branka Vukmanić

Umnoženo u uredu nakladnika, 2020.
Za internu uporabu

Dragi voditelju subotnje škole,

Ovoga tromjesečja posvetit ćemo se Zapadnoj centralnoafričkoj diviziji, u kojoj se nalaze dvadeset i dvije države: Benin, Burkina Faso, Kamerun, Zelenortske Otoci, Srednjoafrička Republika, Čad, Demokratska Republika Kongo, Ekvatorijalna Gvineja, Gabon, Gambija, Gana, Gvineja, Gvineja Bisau, Obala Bjelokosti, Liberija, Mali, Mauritanija, Niger, Nigerija, Senegal, Sierra Leone i Togo. Glavno sjedište divizije nalazi se u Abidanu, Obala Bjelokosti.

U ovom području svijeta živi 436 milijuna ljudi, uključujući 834.183 vjernika Adventističke crkve. To je omjer od jednog adventista na svakih 523 ljudi.

Značajna uloga koju adventističko obrazovanje igra u širenju Radosne vijesti postala je vrlo jasna dok sam prikupljao misijske priče iz triju zemalja — Gvineje i Liberije, koje će primiti dio dara trinaeste subote za otvaranje škola ovoga tromjesečja, i Gabona, koji je primio dar trinaeste subote za izgradnju škole 2017. godine.

“Obrazovanje je ključ u razvitku crkava u Zapadnoj Africi”, rekao mi je Alexis Kouadio, asistent u Globalnoj misiji za Zapadnoafričku diviziju, dok smo zajedno putovali u te tri države.

On je zapazio da je 75% adventističkih škola smješteno u Gani, gdje živi otprilike pola, točnije 834.183 vjernika.

“Crkva nije jaka u zemljama u kojima je službeni jezik francuski”, rekao je Alexis. “Trebamo im pomoći sa školama i malim klinikama.”

Gvineja i Gabon su francusko govorno područje, dok su Liberija i Nigerija englesko.

Tri projekta trinaeste subote za ovo tromjesečje nabrojani su u nastavku.

Ako želite učiniti svoju subotnju školu zanimljivijom, možete preuzeti *Vijesti iz svijeta* i sa sljedeće web-stranice: <https://adventisti.her/kategorije/download/pouke/>.

Posjetite i *lajkajte* našu Facebook stranicu (Facebook.com/misionquarterlies).

Iskoristite prednosti misijskih izvještaja u obliku videozapisa, gdje ljudi iz cijelog svijeta iznose svoja iskustva, s posebnim naglaskom na one koji su primili misijske darove trinaeste subote. Videozapise možete preuzeti na web-stranici: <https://adventisti.her/kategorije/download/videovijesti/>.

Vaša podrška misiji vrlo je važna za jedinstvo Adventističke crkve. Ellen G. White piše: "Nikada neće biti jedinstva za koje je Isus molio dok u misionarskom radu ne bude duhovnosti i dok crkva ne postane potpora misijama. Napori misionara neće uspjeti dok članovi crkve na domaćem polju ne shvate obvezu koja počiva na njima, da tim misionarima daju svoju potporu od srca, ne samo riječima, već i djelom." (*Savjeti o upraviteljskoj službi*, str. 41; u izvorniku 47)

Hvala vam što ohrabrujete članove svoje crkve da se uključe u misiju!

Andrew McChesney, urednik

Darovi trinaeste subote

Darovi trinaeste subote ovoga tromjesečja upotrijebit će se za:

- ◆ Izgradnju Akademije Kobaya u gradu Conakryju, u Gvineji.
- ◆ Otvaranje osnovne škole i središta utjecaja u Buchananu, u Liberiji.
- ◆ Osnivanje zdravstvenog centra u Abuji, u Nigeriji.

4. srpnja 2020.
Škola za Liberiju
Liberija

B. Darlington Teah odrastao je u kršćanskoj crkvi, gdje je njegov otac bio đakon, a njegova se majka molila za bolesne vjernike.

Majka je bila vrlo posvećena crkvi, ali otac nije bio toliko posvećen. On je pripadao tajnom društvu i, kada je Darlingtonu bilo sedam godina, pozvao ga je da im se pridruži.

“Sine, tvoj pradjed i svi drugi preci bili su članovi”, rekao je. “Ti bi nam se trebao pridružiti kako bi me mogao zamijeniti kada ja umrem.”

Ali Darlington nije bio zainteresiran da se pridruži tajnom društvu. On je znao da članovi društva proslavljaju mrtve pretke u planinama Liberije. Svako malo otac je pješačio četiri sata od sela do planina kako bi se molio i prinosió žrtve precima. Kada je bilo vrijeme za sijanje žita, otac se molio: “O, naši preci, došli smo pred vas danas zato što želimo zasijati žito i želimo da žetva bude uspješna.” Kada je majka bila trudna, otac se molio: “O, preci, došli smo pred vas da vam predamo vašu kći koja nosi dijete.” Kada je bolest pohařala selo, on se molio: “O, preci, došli smo pred vas zbog ove bolesti u našem selu.”

Svaki put on bi žrtvovao pile i stavio tanjur bijele riže pred pretke. Onda bi ostavio tanjure i pile na zemlji i vratio se kući. Kasnije, kada bi se vratio i vidio da hrane više nema, vjerovao je da su preci prihvatili njegove molitve.

Darlington nije imao izbora nego pridružiti se tajnom društvu. On nije mogao reći “da” ili “ne”. Ali majka je imala pravo glasa i žestoko je branila da se to dogodi. Kad god bi se otac pripremao za odlazak u planine, ona bi odvela dječaka u drugo selo.

“Želim da on postane kršćanin”, rekla je ocu.

Darlington je pohađao nedjeljnu školu svakoga tjedna, ali nije razumio Bibliju.

Kada je Darlington postao mladić, adventistički evanđelist došao je u selo i govorio o sedmom danu, suboti. Darlington je pročitao o suboti u Bibliji prvi put, a onda je pitao svog pastora u nedjeljnoj školi da mu objasni je li pravi dan subota ili nedjelja. Njegov pastor nije mu mogao pokazati nijedan biblijski redak koji bi podupirao nedjelju kao pravi dan svetkovanja.

“Sinko moj, sedmi dan je subota”, rekao je pastor. “Mi svetkujemo nedjelju kako bismo se sjećali Kristova uskrsnuća.”

Darlington je želio slijediti Bibliju, pa se zato krstio u mjesnoj adventističkoj crkvi. Otac nije baš bio zadovoljan njegovom odlukom jer je znao da to znači kako njegov sin nikada neće slaviti njihove pretke. Majka je bila sretna što je njezin sin zavolio Boga.

Darlington je čeznuo postati pastor i počeo se redovito moliti za to. Adventistička crkva nije imala teološki fakultet u Liberiji, pa bi stoga Darlington morao putovati u Ganu ili Nigeriju kako bi studirao teologiju. Znajući kako njegovi roditelji nemaju dovoljno novca da mu pomognu, on je marljivo radio kako bi uštedio novac za svoju školarinu. Građanski rat je prekinuo njegove napore i, u 1990-ima ušao je u politiku te bio izabran za nacionalni parlament.

U sebi je mislio: “Ako već ne mogu uštedjeti dovoljno novca da studiram u inozemstvu, mogu barem osnovati adventističko učilište u Liberiji, tako da mladi ljudi mogu ovdje studirati.”

Godinu dana nakon što je izabran, pomogao je pri osnivanju Adventističkog sveučilišta Zapadne Afrike u liberijskom glavnom gradu Monroviji.

Nakon šest godina u parlamentu napustio je svoje mjesto zbog snažnog pritiska da prihvati mito i pridruži se tajnom

društvu. Upisao se na teološki odsjek na Adventističkom sveučilištu Zapadne Afrike.

Danas je Darlington pastor i predsjednik Jugoistočne liberijske misije koja će ovog tromjesečja primiti dio dara trinaeste subote kako bi izgradila školu u gradu Buchananu.

“Vrlo sam zahvalan Gospodinu što me pozvao na rad u Njegovoj službi pripremanja ljudi za Njegov drugi dolazak”, kaže Darlington.

Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove trinaeste subote koji će pomoći u izgradnji osnovne škole u Buchananu u Liberiji, kako bi se zamijenila škola koja je uništena u liberijskom građanskom ratu.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte Darlingtona na YouTubeu: bit.ly/Darlington-Teah.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/school-for-liberia).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

Zanimljivosti o Liberiji

- ◆ Liberija je dio Misije Zapadnoafričke unije i sastoji se od Misije Centralne Liberije, Misije Jugoistočne Liberije i Konferencije Jugozapadne Liberije. U Liberiji ima 75 crkava i 21.851 član. Sa stanovništvom od 4.854.000 stanovnika, to je 222 ljudi na svakog člana crkve.

- ◆ U Dnevnom biltenu Generalne konferencije od 24. listopada 1889. godine spominje se “brat Gaston iz Liberije, koji je nedavno prihvatio istinu i vratio se u svoju zemlju kako bi posijao sjeme dragocjene istine među svojim narodom”. U izvješću koje je Lawrence C. Chadwick iznio na sjednici Generalne konferencije 1893. godine o svom posjetu Zapadnoj Africi 1892. godine pozvao je da se pošalje misionar u otvorenu misiju “u ili vrlo blizu doma brata Gastona”. Međutim, Liberija je morala čekati još tri-deset i tri godine na prve službene adventističke misionare.
- ◆ Dana 30. travnja 1930. prva četiri adventistička obraćenika krštena su u Seahnu. Među njima je bio Willie Helbig, koji je kasnije postao prvi liberijski rukopoloženi pastor.
- ◆ Sjedište Misije Jugoistočne Liberije nalazi se u ulici Tubman u gradu Buchananu. Harriet Tubman (1822.—1913.) bila je američka abolicionistica i politička aktivistica. Rođena u ropstvu, Tubman je pobjegla i nakon toga napravila trinaest misija za spašavanje oko sedamdeset porobljenih ljudi, obitelji i prijatelja, koristeći mrežu aktivista protiv ropstva i sigurnih kuća poznatih kao “Podzemna željeznica”.
- ◆ Oko 85,5% liberijskog stanovništva prakticira kršćanstvo, a muslimani čine 12,2% stanovništva, uglavnom s manjinama Malikite Sunni, Shia i Ahmadiyya.
- ◆ Službeno, tradicionalne urođeničke religije prakticira 0,5% stanovništva, dok se 0,4% stanovništva ne poistovjećuje s ikakvom religijom, ali većina Liberijaca vjeruje u nadnaravni svijet predaka i duhova koji utječu na svakodnevni život.
- ◆ Društvo za kolonizaciju slobodnih obojanih ljudi Amerike, poznatije kao Američko društvo za kolonizaciju, osnovano je u Sjedinjenim Američkim Državama 1816. godine. Pristaše Društva uključivale su i vjerske i političke

skupine koje su se protivile ropstvu te vlasnike robova koji su slobodne crnce smatrali prijatnijom stabilnosti sustava robovlasničkog gospodarstva.

- ◆ Od 1821. do 1822. godine Društvo je pomoglo osnovati koloniju na Pepper Coast obali Zapadne Afrike, kao mjesto za slobodne američke crnce. Tijekom sljedećih dvadeset i pet godina kolonija je nastavila rasti i uspostavljati gospodarsku stabilnost. Godine 1847. liberijski zakonodavac proglasio je naciju neovisnom državom. Do 1867. više od 13.000 Amerikanaca prebjeglo je u Liberiju.
- ◆ Službeni jezik Liberije je engleski, ali postoji i više od šesnaest domorodačkih jezika.
- ◆ Dok su poligamijske zajednice, prema liberijskom građanskom zakonu, ilegalne, takvi brakovi su dopušteni prema liberijskom običajnom zakonu. Prema izvješćima, poligamni brakovi čine oko jednu trećinu svih liberijskih brakova, a jedna trećina udanih žena u dobroj skupini od petnaest do četrdeset i devet godina je u poligamnim brakovima. Običajni zakon omogućuje muškarcima da imaju do četiri žene.
- ◆ Dvadeset etnički najraznolikijih zemalja na svijetu su afričke. Liberija je druga etnički najraznolikija zemlja na svijetu, nakon Ugande. Postoje mnogi čimbenici za to, uključujući i afričku kolonijalnu ostavštinu. Europske vlasti podijelile su Afriku na područja i imovinu s vrlo malo poštovanja prema stvarnim ljudima koji su tamo živjeli. Kada su Europljani otišli, granice su ostale, prisiljavajući različite skupine da ostanu u istim nacionalnim okvirima.
- ◆ Liberija je poznata po svojim ukrašenim maskama, drvenim rezbarijama realističnih ljudskih lica i izrezbarenim stvarčicama, osobito češljevima, žlicama i vilicama. Liberijske drvene rezbarije su pod velikim utjecajem drevne povijesti, folkloru, izreka, duhovnosti i seoskog života i pokazuju umjetnikovu usmjerenost na detalje te njihovu povezanost s oblikovanim ljudima i objektima.

- ◆ Zbog svoje snažne veze sa Sjedinjenim Američkim Državama, Liberija je proizvela vlastito tkanje po američkom uzorku. Slobodni i bivši američki robovi koji su emigrirali u Liberiju donijeli su sa sobom vještine šivanja i tkanja, a Liberijci iz svih etničkih skupina tkaju, iako to više nije popularno kao što je bilo u devetnaestom stoljeću.
- ◆ Liberijska hrana je pod utjecajem kontakta, trgovine i kolonizacije iz Sjedinjenih Američkih Država, posebice hrane s američkoga juga, pomiješane s tradicionalnom zapadnoafričkom hranom. Prehrana se sastoji uglavnom od riže i drugih škrobnih namirnica, tropskog voća, povrća te ribe i mesa. Liberija također ima tradiciju pečenja koju su doseljenici donijeli iz Sjedinjenih Američkih Država, koja je jedinstvena u Zapadnoj Africi.
- ◆ Monrovia je glavni i najveći grad Liberije. Grad je dobio ime u čast američkog predsjednika Jamesa Monroea, istaknutog pristaše kolonizacije Liberije i Američkog društva za kolonizaciju. Zajedno s Washingtonom, to je jedan od dvaju nacionalnih glavnih gradova koji su imenovani po američkom predsjedniku.
- ◆ Liberija ima oko 580 kilometara obale. Među liberijskim atrakcijama su njezine pješčane plaže, kao što su Silver Beach, jedna od najpopularnijih plaža u Monroviji.
- ◆ Pigmejski nilski konj porijeklom je iz liberijskih šuma i močvara. Pigmejski nilski konj samo je upola visok kao nilski konj, a teži manje od četvrtine nilskog konja. Odrasli pigmejski nilski konji visoki su oko 75–100 centimetara do ramena, a dugački su između 150 i 175 centimetara i teže između 180 i 275 kilograma. Oni su noćne životinje i teško ih je proučavati u divljini te su djelomično ugroženi zbog svoje popularnosti kao divljač u Liberiji.
- ◆ Najpopularniji sport u Liberiji je nogomet. Drugi najpopularniji sport u Liberiji je košarka.
- ◆ Liberija je jedna od najmlađih zemalja na svijetu. Prema CIA-inu Svjetskom priručniku za činjenice, prosječna dob

njezinih građana je 17,9 godina. Za usporedbu, prosječni stanovnik Monaka, zemlje s najstarijim stanovništvom, ima 51,1 godinu.

11. srpnja 2020.
Čitanje je lakše
Liberija

Joe Konyon Seeyah nije znao čitati. U njegovu selu Seeyah u Liberiji nije bilo škole. Kao dječak radio je na obiteljskoj farmi riže. Kada je odrastao, oženio se i dobio devetero djece te je i dalje radio na farmi. Nije imao razloga naučiti čitati.

Jednoga dana adventistički evanđelist Willie Helbig stigao je u selo. Joe se zainteresirao da nauči više o Bibliji, i on i ostali seljani zamolili su evanđelista da proučava s njima. Willie se složio s tim prijedlogom i mjesec dana kasnije svih pedesetero ljudi u Seeyahu i u susjednom selu Dehyu bili su kršteni.

Willie, prvi rukopoloženi pastor u Adventističkoj crkvi u Liberiji, rekao je novim vjernicima crkve da je sada njihov red da šire Radosnu vijest. Ali Joe je imao četrdeset i pet godina i nije znao čitati.

“Ja ne mogu otvoriti Bibliju i poučavati iz nje”, rekao je.

Willieja to nije zabrinjavalo. Pozvao je Joea i pet ostalih novokrštenika da pohađaju biblijsku školu u selu Dehyu. Prvoga dana nastave Joe se osvrnuo oko sebe i zapazio da se nalazi u učionici s još petoricom koji nikada nisu išli u školu. Nitko od njih nije znao čitati. Bio je u dobrom društvu.

Willie se pomolio i dao novu Bibliju svakom od njih. Zatim je otvorio vlastitu Bibliju i pokazao šestorici kako da nađu važne retke. Naglas je čitao svaki redak i objasnio značenje svake riječi.

Joe se ozbiljno molio. Nije znao kako će uspjeti zapamtiti sve te retke. On je želio drugima govoriti o Isusovu skorom dolasku, ali nije znao hoće li ikada biti u mogućnosti to činiti.

Svakoga dana Joe i ostali muškarci nalazili su se s Willi-
ejem kako bi učili iz Biblije. Svakoga dana Joe se molio da
Sveti Duh blagoslovi njihove satove.

Jednoga dana, dok je Willie vodio muškarce kroz važne
retke u Bibliji, Joe je shvatio da više nema nevolja u samo-
stalnom pronalaženju redaka. Dok je Willie čitao, on ga je
mogao pratiti u svojoj Bibliji. Pogledao je prema svojim ko-
legama. I oni su mogli samostalno tražiti retke i pratiti što
Willie čita. Joe i ostali muškarci ustali su i počeli naglas
čitati zapanjenom evanđelistu.

Kada se vratio kući, Joe je pokušao čitati drugu knjigu
koja nije biblijska, ali nije mogao razumjeti nijednu riječ. Na-
šao je i treću knjigu, ali ni nju nije mogao čitati. Ali mogao
je čitati Bibliju vrlo lako.

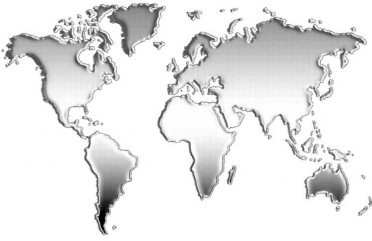
Joe je postao starješina prve mjesne adventističke crkve
osnovane da služi selu Seeyah i nekoliko drugih sela davne
1937. godine. Iako nikada nije pohađao školu, on je neu-
morno poučavao i propovijedao iz Biblije u novoj crkvi, smje-
štenoj u selu Newcessa. Umro je 2003. godine u dobi od
devedeset godina.

“To je bio rad Svetoga Duha”, kaže njegov sin S. E. Joe
Seeyah, koji ima šezdeset i šest godina i koji je također cr-
kveni starješina. “To je Sveti Duh koji daje znanje, a On je
želio da adventna vijest dođe u naše područje. On je pomogao
mojem ocu da čita Bibliju.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će
u izgradnji osnovne škole u Buchananu u Liberiji, kako bi
se nadomjestila škola koja je stradala u liberijskom građan-
skom ratu prije nekoliko godina. Buchanan je smješten blizu
sela Seeyah.

Povezano s iskustvom

- ◆ Zapazite da je selo Seeyah nazvano po Joeovoj obitelji.
- ◆ Pogledajte Joea na YouTubeu: [bit.ly/ Joe-Seeyah](https://bit.ly/Joe-Seeyah).
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/reading-made-easy).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

18. srpnja 2020.
Dug put kući
Liberija

U dobi od devetnaest godina Alphanso Peter Juah pobjegao je pred građanskim ratom u Liberiji ukrcavši se u vlak i otputovavši za Gvineju.

Nije ni pomišljao da bi ga taj put mogao odvesti u osam zemalja i da će se vratiti kući nakon četrnaest godina sa ženom iz Indonezije.

Vremena su bila teška kada je Alphanso 1992. godine otišao i napustio svoju adventističku crkvu iz djetinjstva.

Uz pomoć humanitarne organizacije dovršio je svoje obrazovanje u Gvineji, ali potom je postao beskućnik. Pokušavao je doći do novca na sve moguće načine. Prodavao je heroin. Varao je ljude uzimajući im novac. Bio je uključen u pranje novca.

Godinu dana kasnije čeznuo je za novim mogućnostima, stoga je ilegalno kupio gvinejsku putovnicu i preselio se u Senegal. Sljedeće četiri godine prodavao je heroin, varao ljude i prao novac. Tražeći više mogućnosti, otputovao je u Tunis, zatim u Jordan, Indiju, Tajland i Indoneziju. U svakoj zemlji prodavao je drogu, varao ljude i prao novac, zarađujući dovoljno za život i selidbu u nova mjesta. Shvatio je da novac može kupiti sve, uključujući i vize za njegova putovanja.

U glavnom gradu Indonezije, Jakarti, Alphanso je počeo dublje promišljati o životu. Sjetio se da je nekada išao u crkvu subotom. Počeo se osjećati loše zato što je znao da ne slijedi Božje zapovijedi. Jednoga dana razgovarao je o Bogu sa španjolskim strancem za vrijeme igranja biljara. Stranac ga je pozvao da s njim posjeti crkvu sljedeće nedjelje. Američki misionar koji je vodio nedjeljnu crkvu saslušao je Alp-

hansovu priču i ponudio je svoju pomoć u plaćanju Alphansove stanarine. Zauzvrat je Alphanso obrađivao crkveno zemljište i upravljao tehnikom.

Alphanso je nastavio razmišljati o suboti. Pronašao je adresu adventističke crkve i počeo pohađati bogoslužja svake subote dok je i dalje radio u drugoj crkvi nedjeljama. Iako je imao samo srednjoškolsko obrazovanje, silno je želio studirati na fakultetu, no nitko mu nije mogao pomoći u vezi s tim. Nedjeljna crkva nije pomogla. Adventisti također nisu pomogli, ali su ga ponovno spojili s njegovim roditeljima u Liberiji. On s njima nije razgovarao otkako je pobjegao iz Liberije.

Prošle su tri godine i nedjeljna crkva prestala ga je podupirati. Alphanso se vratio preprodavanju droge, varanju ljudi i pranju novca. Ali nešto se veliko dogodilo u njegovu životu u to vrijeme. Oženio se. Dok je radio u nedjeljnoj crkvi, zaljubio se u Wastinu, rođakinju misionareve kućne pomoćnice.

Nakon nekog vremena Alphanso je osjetio poznatu čežnju za novim mogućnostima i preselio se u Kinu. Nakon četiri mjeseca poslao je po svoju ženu. Dok je bio u Kini, razmišljao je i njegove misli vratile su se Bogu. Našao je Bibliju na engleskom jeziku u knjižari. Jednoga dana njegov je pogled zapeo na Propovjedniku 1,2: "Ispraznost nad ispraznošću, veli Propovjednik, ispraznost nad ispraznošću, sve je ispraznost!"

"Moj život je ispunjen ispraznošću", pomislio je. "Moram ići kući u Afriku."

On i Wastinah odletjeli su za Liberiju 2006. godine. Kada se vratio, roditelji su ga prihvatili u suzama. On je predao svoje srce Isusu i počeo odlaziti u crkvu svake subote. Wastinah mu se pridružila i nakon nekog vremena predala je svoje srce Isusu.

Danas Alphanso radi kao drvosječa u Buchananu, a Wastinah prodaje rižino ulje i druge namirnice na štandu kraj ceste ispred njihove kuće. Imaju troje djece od dvanaest, osam

i pet godina. Alphanso spremno dijeli s drugima svoje životno iskustvo o Božjoj milosti.

“Početak je mudrosti strah Gospodnji”, kaže. “Kada sam se osjećao krivim, strah Gospodnji ušao je u moje srce i učinio me mudrim za spasenje.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji osnovne škole u Buchananu, u Liberiji, kako bi se nadomjestila škola koja je stradala u liberijskom građanskom ratu. Alphanso se nada da će moći poslati svoju djecu u tu školu.

Povezano s iskustvom

- ◆ Ime Alphanso izgovarajte: alf-ON-zo.
- ◆ Ime Wastinah izgovarajte: vas-TIN-a.
- ◆ Pogledajte Alphansa na YouTubeu: bit.ly/Alphanso-Juah.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/long-road-home).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

25. srpnja 2020.

Molitva spašava brak

Gabon

Angelique Abeme zaljubila se u Petera kada joj je bilo petnaest godina. On je imao dvadeset godina.

Par se uselio u poseban stan i dobili su dvije djevojčice u Oyemu, gradu u sjevernom Gabonu. Život je bio težak. Peter je bio alkoholičar i pušač. Angelique ga je voljela.

Kada je Angelique imala dvadeset i pet godina, njezini susjedi adventisti pozvali su je na evangelizaciju. Ona je imala mnogo pitanja o biblijskom nauku da je subota sedmi dan, i nije baš bila zadovoljna evanđelistovim objašnjenjima. Posljednjega petka od dva tjedna sastanaka evanđelist joj je predložio da upita svog pastora o suboti. Ona je odlučila učiniti upravo to.

Hodajući kući te večeri, srela je svog pastora na cesti.

“Pastore, je li pravi dan svetkovanja nedjelja ili subota?” upitala je. “Adventistička crkva tvrdi da je subota pravi dan, temeljeći to na Bibliji.”

Pastor se nije svađao s njom.

“Ono što su ti rekli o suboti je istina”, rekao je. “Saznala si istinu. Daj priliku adventističkom nauku.”

Nakon što se Angelique krstila, njezin se život zakomplicirao. Zamolila je Petera da se ožene, ali on je to odbio. Kada ga je zamolila da napusti stan, on se preselio na drugi kraj države u Port-Gentil, grad koji se nalazi oko četristo kilometara južnije. Angelique se svakoga jutra i svake večeri molila da Peter upozna Isusa.

“Gospode, Ti si meni dopustio da spoznam istinu i molim se da i Peteru pružiš takvu priliku da i on spozna istinu”, molila se.

Poštom je poslala biblijska proučavanja Peteru.

U Port-Gentilu Peter se našao u nevolji. Poslodavac ga je optužio za krađu i, iako se Peter zakleo na nevinost, morao je u zatvor na tri mjeseca. U zatvoru je imao mnogo vremena za razmišljanje. Nije imao ništa drugo što bi mogao raditi. Stoga, kada mu je adventistički kapelan ponudio biblijska proučavanja, spremno je prihvatio. Kratko prije svojega otpusta krstio se.

Angelique je od prijatelja saznala da je Peter u zatvoru, ali nije imala pojma za biblijska proučavanja koja je pohađao. Ona se nastavila moliti za njega svakoga jutra i svake večeri.

“Gospode, Ti si meni dopustio da spoznam istinu i molim Te da i Peteru pružiš takvu priliku da i on spozna istinu”, molila se.

Nakon što je Peter bio otpušten iz zatvora, nazvao je Angelique kako bi joj rekao o svojoj novoj vjeri.

“Sada razumijem zašto si željela da se odselim”, rekao je. “Vrlo sam sretan što sam adventist.”

Angelique je bila presretna. I dalje je voljela Petera. Promijenila je svoje dnevne molitve u molbe da se u Peterovu životu pokažu plodovi njegove vjere. Ona je željela da on više nikada ne pije i ne puši.

Peter je redovito zvao da pita za Angelique i svoje kćeri. Tijekom jednog poziva Angelique je rekla Peteru da namjerava odvesti njihovu mlađu kćer na jednotjedno izviđačko kampiranje u Port-Gentil. Peter i Angelique su se dogovorili da će se naći na kampiranju. Prošlo je šest godina otkako su se rastali.

Na kampiranju je Peter dočekao Angelique s velikim osmijehom i toplim zagrljajem. Imali su topao dvosatni razgovor, a onda je Peter otišao. Angelique je vidjela da se njegov život uistinu promijenio. Više nije pio ni pušio. Imao je blag karakter.

Peter se vratio kako bi njih dvoje više razgovarali tijekom kampiranja. Nakon što je kampiranje završilo, Angelique je

ostala u Port-Gentilu još tjedan dana kako bi razgovarala s Peterom. Tada ju je Peter zaprosio.

“Volim te”, rekao je. “Nedostaješ mi i želim da mi budeš žena.”

“Da, želim se udati za tebe!” rekla je Angelique radosno.

To je bilo prije osam godina. Danas Peter služi u crkvi kao starješina u glavnom gradu Gabona, Librevilleu, i voli Isusa svim svojim srcem. Angelique ne može biti sretnija.

Tijekom tih mračnih dana nalazila je nadu u Mateju 6,33 gdje je Isus rekao: “Tražite stoga najprije Kraljevstvo i pravednost njegovu, a sve će vam se ostalo dodati.”

“Naš prvi cilj trebao bi biti traženje Božjeg kraljevstva”, kaže Angelique. “Ako si ti vjernica, ali tvoj suprug nije, nastavi se moliti jer Bog može učiniti čuda u srcima ljudi. Nakon šest godina Bog je uslišio moje molitve.”

Prije tri godine dio dara trinaeste subote pomogao je u izgradnji srednje škole za 280 studenata u Angeliqueinu gradu Librevilleu, u Gabonu. Hvala vam što planirate priložiti velikodušne darove trinaeste subote ovoga tromjesečja kako bi se izgradile škole u drugim dvjema afričkim zemljama, Gvineji i Liberiji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Ime Angelique izgovarajte: anžel-IK.
- ◆ Pogledajte Angelique na YouTubeu: bit.ly/Angelique-Abeme.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/prayer-saves-marriage).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

Zanimljivosti o Gabonu

- ◆ Misija Gabon osnovana je 1975. godine. Sjedište joj je u glavnome gradu, Librevilleu.
- ◆ Misija Gabon dio je Misije Srednjoafričke unije. U Gabonu ima devetnaest crkava i 2.287 vjernika. S brojem od 2.054.000 stanovnika, tamo ima 898 ljudi na svakog adventista.
- ◆ Adventistička crkva službeno je priznata od gabonske vlade 1981. godine.
- ◆ Oko 73% stanovništva prakticira barem neke elemente kršćanstva; 12% prakticira islam; 10% prakticira isključivo tradicionalna vjerska uvjerenja; 5% ne prakticira nijednu religiju ili su ateisti.
- ◆ Službeni naziv zemlje je Gabonska Republika.
- ◆ Graniči s Ekvatorijalnom Gvinejom na sjeverozapadu, Kamerunom na sjeveru, Republikom Kongo na istoku i jugu te Atlantskim oceanom na zapadu.
- ◆ Službeni jezik u Gabonu je francuski.
- ◆ Procjenjuje se da je stanovništvo Gabona 1.783.929 ljudi.
- ◆ To je sedamdeset i šesta zemlja svijeta po svojoj površini, ako se gleda kopnena površina s 267.667 kvadratnih kilometara.
- ◆ Libreville je glavni i najveći grad Gabona. Grad je luka na rijeci Komo, u blizini Gvinejskog zaljeva, i trgovački centar za drvo u tom području.
- ◆ Slaba gustoća naseljenosti, obilje nafte i privatna ulaganja iz inozemstva pomogli su da Gabon bude jedna od najprosperitetnijih zemalja u subsaharskoj Africi, s trećim najvišim BDP-om po glavi stanovnika (nakon Ekvatorijalne Gvineje i Bocvane) u tom dijelu svijeta.
- ◆ Većina Gabonjana imaju Bantu porijeklo, uključujući četiri glavne plemenske skupine (Fang, Bapounou, Nzebi i Obamba).
- ◆ Regija je u početku bila naseljena pigmejskim narodima; kasnije su ljudi plemena Bantu doselili na to područje.

- ◆ Gabon ima bogate pričuve mangana, željeza, nafte i drva.
- ◆ Oko 85% Gabona prekriveno je prašumama, od kojih je 11% posvećeno nacionalnim parkovima, što ih čini nekim od najvećih parkova prirode na svijetu.
- ◆ Prašume Gabona dom su za više od sedamsto vrsta ptica.
- ◆ Ogooué je najveće jezero u Gabonu i proteže se na udaljenosti od 1.200 kilometara.
- ◆ Najviša točka u Gabonu je Mont Iboundji, čija je ukupna visina 1.575 metara.
- ◆ Nacionalni park Ivindo nalazi se na 362 kilometara udaljenosti od Librevillea u istočno-centralnom Gabonu. Park je razdvojen ekvatorom i sadrži poznate slapove Kongou i Langoué Bai, jednu od pet najvažnijih “šuma čistačica” u Africi. Tamo se može naći niz divljih životinja, kao što su šumski slonovi, gorile, čimpanze i ptice.
- ◆ Gabon je dom za 80% populacije afričkih babuna.
- ◆ Gabon se sastoji uglavnom od mlade populacije s 40% stanovništva mlađeg od petnaest godina. Oko 56% ukupnog stanovništva je unutar dobne skupine 15—64 godina. Manje od 4% stanovništva je iznad 65 godina.
- ◆ Cijela zemlja Gabon samo je nešto manja od države Colorado.
- ◆ Gabon je predsjednička republika, a prvi predsjednik Gabona bio je Léon M'ba, koji je izabran 1961. godine. Njegov potpredsjednik, Omar Bongo Ondimba, kasnije je postao predsjednik i bio je najduže vladajući predsjednik države ikad, koji je upravljao Gabonom od 1967. do svoje smrti 2009. godine.
- ◆ Lokalna gabonska kuhinja temelji se na spoju manioke, riže ili manioke namaza, ribe koja se nalazi u izobilju u rijekama i moru pored obalnog pojasa, mesa divljači od antilopa, dikobraza, divlje svinje i zmije, kao i tropskog voća poput banana, ananasa i šećerne trske.
- ◆ Musee des Arts et Traditions du Gabon (Muzej umjetnosti i kulture) nalazi se u Librevilleu i ima nenadmašnu zbirku maski.

- ◆ Izrada maski i ritualno bojenje lica važni su dijelovi gabonske kulture, a stilovi se dramatično razlikuju od skupine do skupine. Gabonjani koriste maske kako bi proslavljali pretke i obilježili važne životne događaje. Oni su dio pogreba i poljodjelskih obreda, a Gabonjani ih koriste za promicanje plodnosti, pružanje duhovne zaštite i izražavanje kulturnog identiteta. Maske su po stilu različite i uključuju geometrijske oblike, stilizirane i pretjerane značajke i realno detaljna lica.
- ◆ Gabon je dom stotinama dolomitnih i vapnenačkih špilja, a s velikim dijelom Gabona skrivenog pod prirodnim šumskim pokrovom, mnoge od tih špilja ostaju neistražene. Ove špilje, posebno Špilje Abanda, dom su rijetkim narančastim krokodilima koji ih nastanjuju, a nalaze se samo u Gabonu. Špilje su također dom stotinama tisuća šišmiša. Gabonske špilje imaju vrlo bogatu podzemnu biološku raznolikost koja se ne nalazi nigdje drugdje na svijetu.

1. kolovoza 2020.

Klađenje na konje

Gabon

Kada je Christophe imao dvadeset i sedam godina, počeo se zanimati za konjske utrke.

Christopheov otac, profesor matematike, postao je zaluden klađenjem na konjskim utrkama dok je studirao na fakultetu u Francuskoj.

Kada se vratio kući, otkrio je da su u međuvremenu konjske utrke postale popularne i u Gabonu.

Ali nitko nije odlazio na hipodrome da bi se kladio. Umjesto toga, ljudi su odlazili na kioske pored ceste gdje su mogli pratiti prijenos iz Francuske uživo na televiziji i tamo se kladiti.

Otac je odveo Christophea na kiosk na klađenje.

Christophe nije imao posao, pa mu je otac dao novac kako bi mogli zajedno igrati. Uskoro je Christophe trošio 5.000 centralnoafričkih franaka (oko 60 kuna) svakoga dana na klađenje na konje. Zanimljivo je obroke i san kako bi iskušavao svoju sreću na konjskim utrkama.

Njegovi prijatelji adventisti iz glavnoga grada Gabona, Librevillea, primijetili su Christopheovu očaranost kockanjem i upozoravali ga da to nije dobro za njega.

Christophe ih nije želio slušati.

“To je igra u kojoj možeš vježbati um”, rekao je. “Moraš dobro znati matematiku da bi mogao igrati.”

Nesreća

Jednoga nedjeljnog jutra Christophe je izgubio 3.000 franaka na konjskim utrkama na kiosku. Vraćajući se kući, provjeravao je svoje listiće i shvatio da se nije kladio na konja

na kojega je trebao. Shvaćajući da još uvijek ima 2.000 franaka, vratio se na kiosk. Dok je stajao izvan kioska i popunjavao listić za klađenje, vozač automobila s ceste izgubio je nadzor nad vozilom i udario njega i dvije žene u blizini. Vozač se nije zaustavio i pobjegao je.

Ljubazni stranac žurno je odvezao Christophea i dvije žene u bolnicu. Jedna žena je uskoro preminula. Nekoliko minuta kasnije preminula je i druga žena. Christophe se — ležeći u krevetu, oduzetih nogu i u plavoj kratkoj majici natopljenoj krvlju — bojavao se da će biti sljedeći.

Počeo se moliti.

“Gospode, razumijem”, rekao je. “Mного puta si mi rekao da prestanem s klađenjem, ali ja nisam slušao. Sada ću slušati.”

Nije imao načina kako bi stupio u vezu sa svojom obitelji i nije se mogao pomaknuti. Bez imalo novca, nije mogao primiti liječničku pomoć u bolnici puna dva dana. Napokon, uspio se izvući iz kreveta i otpuzati do ulice kako bi pozvao taksi. Potrošio je preostalih 2.000 franaka na put kući.

Potpuno ozdravljenje

Kod kuće ga je njegova sestra, koja je bila medicinska sestra, njegovala. On se molio za ozdravljenje.

“Gospode, Ti si me poštudio smrti”, rekao je. “Ako me zaštitiš i pomogneš mi da ponovno hodam, predat ću svoj život Tebi i prestat ću s klađenjem.”

Tri tjedna kasnije mogao je hodati. Istoga trena skupio je sve stare listiće za klađenje i spalio ih pred svojom obitelji.

“Nije me briga jesam li bogat ili siromašan”, rekao je. “Ja ću služiti Bogu i nikada se više neću kladiti.”

Nikada se više nije kladio. Danas Christophe Minsta Mi-Owono ima četrdeset i četiri godine i radi kao ličilac po kućama.

“Bolje je zaraditi svoj novac nego se igrati nadajući se lakoj zaradi”, kaže Christophe.

Prije tri godine dio darova trinaeste subote pomogao je u izgradnji srednje škole za 280 učenika u Christophevu rodnom gradu, Librevilleu, u Gabonu. Hvala vam što namjeravate priložiti velikodušne darove ove trinaeste subote kako biste pomogli u izgradnji škola u dvjema afričkim zemljama, Gvineji i Liberiji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte Christophea na YouTubeu: bit.ly/Christophe-Minsta.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/betting-on-horses).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

8. kolovoza 2020.

Nježan, blagi glas

Gabon

Ljubomora je promijenila život policajca Jeana Obame-Efayonga.

Svake noći njegova žena Rosette kasno je dolazila kući u Librevilleu, glavnome gradu zapadnoafričke zemlje Gabon. Jean nije znao što je ona radila ni gdje je bila. Njegova mašta divljala je i bojao se najgorega. Napokon je skupio hrabrosti i izravno je pitao.

“Došla sam iz kuće svoje sestre”, odgovorila je.

Sljedeće večeri pitao je isto pitanje.

“Došla sam iz kuće svoje sestre”, rekla je.

Svake večeri davala je isti odgovor. Jean nije mogao vjerovati da njegova žena toliko vremena provodi u kući svoje sestre, pa ju je jednoga jutra zamolio da pođe s njom k njezinoj sestri.

Rosette ga je odvela u crkvu s natpisom “Vječni život”. Jean je bio iznenađen kada je vidio crkvu jer mu je žena govorila da odlazi k svojoj sestri, ali bilo mu je lakše uz spoznaju da njegova žena provodi večeri u crkvi, a ne negdje drugdje. Crkva je naučavala teologiju kršćanstva pomiješanu s tradicionalnim afričkim vjerovanjima.

Jean je odlazio u crkvu tri večeri zaredom kako bi vidio pohada li zaista Rosette ta bogoslužja. Stajao je vani i promatrao. Četvrte večeri mladić koji je bio vlasnik crkvene zgrade zahtijevao je da mu Jean objasni što tamo radi.

“Zašto dolaziš, a ne ulaziš?” pitao je. “Uđi danas unutra, ili se ne vraćaj.”

Jean je ušao. U crkvi je bilo zanimljivo i vjernici su bili prijateljski raspoloženi. Kada je doživio izvantjelesno iskustvo

— nešto što se često viđa u tradicionalnoj afričkoj religiji — vjernici su ga proglasili crkvenim vodom. Tijekom tjedna Jean je radio kao policajac, a vikendom je vodio crkvu.

Jednoga dana Rosette je naglo prestala dolaziti na crkvene sastanke. Prije no što je Jean mogao saznati zašto, ona je neočekivano preminula tijekom poroda. Pogoden očajem, Jean je preispitao svoju predanost crkvi i molio se.

“Ako ova crkva nije prava crkva, pomози mi da lako odem”, molio se Bogu.

Nikada se više nije vratio u crkvu i nije imao nikakvih problema.

Tri godine kasnije Jean je jedne večeri hodao kući kad je zamijetio golemi šator podignut na nogometnom stadionu u blizini svoje kuće. Začuo je nježan, blagi glas koji mu progovara.

“Gospodine, došli smo ovamo po vas”, rekao je glas.

Jean je zastao i osvrnuo se oko sebe da vidi tko to govori, ali nije vidio nikoga. Kada je zakoračio jedan korak naprijed, glas je ponovno progovorio.

“Gospodine, udite unutra i sjednite kako biste čuli Radosnu vijest”, rekao je glas.

Jean je ušao u šator i sjeo na stolac u posljednjem redu.

To je bila prva večer od deset dana evangelizacije. Adventistički evanđelist pozvao je na pokajanje, a Jean je plakao dok ga je slušao. Jean se vratio sljedeće večeri s papirom i olovkom da može zapisivati bilješke.

Na sastancima je osjećao neizrecivu želju za krštenjem. Kod kuće je osjećao neizrecivu želju za krštenjem. Razgovarao je s evanđelistom.

“Ne znam ništa o vašoj crkvi, ali sve vrijeme osjećam želju za krštenjem”, rekao je.

Evanđelist se nasmiješio.

“Gospod ti se otkrio”, rekao je. “Dođi i krsti se.”

Jean se krstio.

Danas je on aktivan član svoje mjesne crkve.

Svakoga dana sjeća se nježnog, blagog glasa koji je čuo dok je prolazio pokraj šatora.

“Glas mi je pomogao da nađem pravi put”, rekao je. “Isus živi u mojem životu.”

Prije tri godine dio dara trinaeste subote pomogao je u izgradnji srednje škole za 280 studenata u Jeanovu rodnom gradu, Librevilleu, u Gabonu. Hvala vam što i ovoga tromjesečja namjeravate dati velikodušne darove trinaeste subote kako biste pomogli u izgradnji škola u drugim dvjema afričkim državama, Gvineji i Liberiji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Pogledajte Jeana na YouTubeu: bit.ly/Jean-obame-Efayong.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/sweet-gentle-voice).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

15. kolovoza 2020.

Molitva i nevolje

Gvineja

Napomena: Zamolite žensku osobu u vašoj crkvi da iznese ovo iskustvo.

Kada se jedan adventist pojavio na našem trijemu, moj muž i ja razgovarali smo s njim nekoliko minuta ispred naše kuće u Conakryju, u Gvineji.

Ali onda nam je pružio letak i vidjela sam riječ “Isus” napisanu sitnim slovima u kutu letka. Nisam niti taknula letak, ali rekla sam adventistu da ga dâ mom mužu Alphi. Letak je bio na francuskom, a Alpha ne zna čitati francuski, pa je gurnuo letak u moje ruke.

“Pročitaj mi to”, rekao je.

Bacila sam letak na pod.

“Ja nisam kršćanka!” rekla sam. “Ne mogu dirati nešto takvo.”

Otvorila sam vrata i ušla unutra. Nisam željela čuti ništa o kršćanstvu. Osim toga, bilo je vrijeme za moju večernju molitvu. Ali nisam se mogla moliti. Bila sam toliko uzrujana da se nisam mogla usredotočiti. Čula sam našeg posjetitelja adventista kako razgovara s mojim mužem na trijemu. On je pitao Alphu ima li kakvih potreba za molitvu.

“Trebam posao”, rekao je Alpha, električar po zanimanju. “Također, kada i zaradim nešto novca, on ode prebrzo. I moja žena ima tešku trudnoću. Molim te, moli se za nju.”

Čim sam čula te riječi, odjurila sam van i rekla adventistu nešto što nije znao niti moj muž. Tijekom mog posljednjeg posjeta bolnici, liječnik mi je rekao da moje dijete više nije živo. Beba je još bila u meni, ali bila je mrtva.

Moj muž je ostao preneražen.

“Molim te, moli se za mene”, rekla sam adventistu.

On se molio: “Ako beba treba doći, molim Te, Gospode, daj joj bebu. Ali ako i ne, neka bude Tvoja volja.”

Kada je završio, podigao je letak sa zemlje i napisao na njega svoje ime, Tranquille Fassinadouno, i svoj broj mobitela. Pružajući letak Alphi, rekao je: “Možda će tvoja žena sačuvati ovo i pročitati ti jednoga dana što piše.”

Čim je otišao, razderala sam letak i bacila ga u smeće. Svidjela mi se njegova molitva, ali nisam željela nijedan djelić njegovog kršćanstva.

Te sam noći po prvi put u nekoliko mjeseci mirno spavala. Bol i krvarenje su se smanjili. Kada sam otišla u bolnicu, saznala sam da je liječnik pogriješio. Nisam niti bila trudna.

A onda je moj mlađi sin Anthony obolio. Kupila sam mu lijek u bolnici, ali ništa nije pomagalo. Sjetila sam se kako je moja bolest nestala nakon Tranquilleove molitve.

“Zašto sam bacila onaj letak s njegovim brojem mobitela!” grdila sam samu sebe.

Sljedećega dana, dok sam razmišljala o njegovom broju mobitela, začula sam kucanje na vratima. Bio je to Tranquille.

“Tako mi je drago što si došao!” zaplakala sam. “Baš sam poželjela da još uvijek imam tvoj broj mobitela. Molim te, moli se za mojeg bolesnog sina.”

Tranquille se molio, a moj sin je ozdravio istoga poslijepodneva.

Alpha i ja bili smo zapanjeni, ali ja i dalje nisam željela ići u crkvu. Međutim, sjećanje me stalno vraćalo na Tranquilleove molitve, pa sam nakon mjesec dana ipak odlučila otići u crkvu. Bila sam duboko dirnuta zbog propovijedi i odlučila dolaziti svake subote.

Alpha je dolazio u crkvu samo dvije subote. Prestao je dolaziti nakon što su ga prijatelji upozorili da će izgubiti zdrav razum. Alpha nije želio ni da ja odlazim u crkvu, ali ja sam

odlazila i nisam mu ništa rekla. Nakon nekog vremena primijetio je da ja odlazim iz kuće svake subote, a njegovi prijatelji su mu rekli da su me vidjeli kako ulazim u crkvu.

Alpha me počeo tući. Jednom me istukao tako jako da sam završila u bolnici. Ali ja sam nastavila ići u crkvu. U subotnjoj školi naučila sam kako da živim boljim životom. Tranquille, za kojega sam saznala da je pionir Globalne misije, dao mi je biblijska proučavanja. Odlučila sam postati kršćanka nakon što sam pročitala o sedmom danu, suboti, u Deset zapovijedi.

Alpha me i dalje tuče. Svaki put kada otvorim usta da bih nešto rekla, on me ošamari i odbija razgovarati sa mnom. Više ne dijelimo isti krevet i on odbija prehranjivati naše sinove. Svakoga dana se molim za njega.

Jedan od meni najdražih biblijskih redaka nalazi se u Ivanu 14,1 gdje Isus kaže: "Neka se ne uznemiruje srce vaše! Vjerujte u Boga i u mene vjerujte!"

Unatoč nevoljama, ja imam mir jer imam Krista. Biste li se mogli moliti za mene? S Gospodom je pobjeda na našoj strani. Moj muž će jednoga dana postati kršćanin.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji Akademije Kobaya, škole koju će Maimounini sinovi, kao i ostala djeca, moći pohađati u Conakryju, u Gvineji. Hvala vam što ćete se sjetiti Maimoune i adventističkog djelovanja u Gvineji u svojim molitvama.

Povezano s iskustvom

- ◆ Izgovorite Maimouna kao: MAJ-mun-a.
- ◆ Izgovorite Tranquille kao: tran-KIL.
- ◆ Sljedeće subote pročitajte Tranquilleovu stranu priče.
- ◆ Pogledajte Maimounu na YouTubeu: bit.ly/Maimouna-Bangoura.

- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/prayer-and-persecution).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](http://bit.ly/WAD-2020).

Zanimljivosti o Gvineji

- ◆ Misijsko područje Gvineje dio je Misije Zapadnoafričke unije i ima šest crkava i 1.955 vjernika, na velikom području od 11.884.000 ljudi, što je samo jedan član Crkve na svakih 6.058 ljudi!
- ◆ Misijsko područje Gvineje (nekadašnja Gvinejska misijska postaja) osnovana je 2002. godine, reorganizirana 2013., a preimenovana 2017. godine. Sjedište joj je smješteno u glavnome gradu, Conakryju.
- ◆ Rad u Gvineji započeo je 1987. godine, kad je laički par iz Europe tiho svjedočio o svojoj vjeri. U travnju 1992. godine prve ratne izbjeglice iz Liberije stigle su u Gvineju, uključujući brojne adventiste i pastora W. Oloysiusa, koji je uskoro počeo svjedočiti o svojoj vjeri.
- ◆ Stanovništvo Gvineje je oko 85% muslimansko, 8% kršćansko, a 7% njih pridržava se urođeničkih vjerskih uvjerenja. Velik dio stanovništva, i muslimanske i kršćanske religije, također uključuju urođenička afrička uvjerenja i vjerovanja.
- ◆ Službeni naziv zemlje je Republika Gvineja. Zemlja se ponekad naziva Gvineja Conakry, da bi se razlikovala od drugih dijelova šireg područja istog imena, kao što su Gvineja Bisau i Ekvatorijalna Gvineja.
- ◆ Gvineja je omeđena Gvinejom Bisau na sjeverozapadu, Senegalom na sjeveru, Malijem na sjeveroistoku, Obalom Bjelokosti na jugoistoku, Liberijom i Sierra Leoneom na jugu i Atlantskim oceanom na zapadu.

- ◆ Klima je pretežno vlažna i vruća. Monsunske kiše traju od lipnja do studenoga, a suho je od prosinca do svibnja, kada se mogu iskusiti sjeveroistočni vjetrovi harmattan.
- ◆ Godine 2000. pola milijuna izbjeglica stiglo je u Gvineju kako bi pobjeglo od borbi u Liberiji i Sierra Leoneu.
- ◆ S 245.857 četvornih kilometara Gvineja je otprilike veličine Velike Britanije. Obala se proteže na 300 kilometara, a ukupna kopnena granica proteže se na 3.400 kilometara. Nalazi se uglavnom između geografskih širina 7° i 13°N i geografske širine 7° i 15°Z.
- ◆ Gvineja je podijeljena u četiri glavna područja: Pomorska Gvineja, također poznata kao Donja Gvineja ili Basse-Coté nizine, koje uglavnom naseljava etnička skupina Susu; hladnija, planinska regija Fouta Djallon, koja se proteže sjeverno i južno kroz sredinu zemlje, a koja je naseljen etničkom skupinom Fulas; Sahelijska Haute-Gvineja na sjeveroistoku, naseljena etničkom skupinom Malinké; i šumovita područja džungle na jugoistoku, s nekoliko etničkih skupina.
- ◆ U planinama Gvineje su izvori za rijeke Niger, Gambija i Senegal, kao i za brojne rijeke koje teku do mora na zapadnoj strani u Sierra Leoneu i Obali Bjelokosti.
- ◆ Najviša točka u Gvineji je planina Nimba na 1.752 metara nadmorske visine.
- ◆ U poljoprivrednom području Gvineje obrađuju se zrna kave, ananas, breskve, nektarine, mango, naranče, banane, krumpir, rajčice, krastavci, papar i mnoge druge vrste proizvoda. Gvineja je jedan od novih regionalnih proizvođača jabuka i krušaka. Postoje mnoge plantaže grožđa i šipka, a posljednjih godina vidi se i razvoj plantaža jagoda, koji se temelji na uspravnom hidrofonskom sustavu.
- ◆ Conakry je glavni i najveći grad Gvineje. Conakry je lučki grad na Atlantskom oceanu i služi kao gospodarsko, financijsko i kulturno središte Gvineje.
- ◆ Gvineja je proglasila svoju neovisnost od Francuske 2. listopada 1958. godine.

- ◆ Engleski izraz za Gvineju dolazi od portugalske riječi *Guiné*, koja se pojavila sredinom petnaestog stoljeća kako bi opisala mjesta naseljena Gvinejcima, što je pogrdni izraz za afričke narode južno od rijeke Senegal.
- ◆ Gvineja je bogata mineralima; procjenjuje se da posjeduje četvrtinu svjetskih pričuvi boksita (rude koja sadrži aluminij), više od 1,8 milijardi metričkih tona visokokvalitetne željezne rude, značajne naslage dijamanata i zlata te neodređene količine uranija.
- ◆ Gvinejsko mineralno bogatstvo čini je potencijalno jednom od najbogatijih afričkih zemalja, ali njezini ljudi su među najsiromašnijima u Zapadnoj Africi.
- ◆ Većina Gvinejaca radi u poljoprivredi, koja zapošljava oko 75% stanovništva.
- ◆ Samo 27% odraslih u Gvineji zna čitati.
- ◆ Stanovništvo Gvineje sastoji se od dvadeset i četiri etničke skupine.
- ◆ Osnovna hrana Gvinejaca je riža. Ali i ostala tradicionalna zapadnoafrička jela omiljena su u Gvineji. To uključuje jollof rižu, tapalapa kruh i maafe. Pržene plantana banane, boille (od riže i kukuruza), kuhani mango i konkoe (dimljena riba) su druga omiljena jela. Umak od kuhanog lista cassava obično se služi kao prilog.
- ◆ Nogomet je najpopularniji sport u Gvineji. Njihova nogometna reprezentacija zove se Syli Nationale, što doslovno znači "Nacionalni slonovi".
- ◆ Službeni jezik Gvineje je francuski. Ostali jezici koji se govore u Gvineji su fula, maninka i susu.
- ◆ Očekivani životni vijek u Gvineji je pedeset i šest godina.

22. kolovoza 2020.

Post za obitelj

Gvineja

Napomena: Zamolite mušku osobu u vašoj crkvi da iznese ovo iskustvo.

Vrata kuće bila su otvorena pa sam ušao u dvorište. Čovjek i žena razgovarali su na prednjem trijemu, a dva dječaka igrala su se u blizini.

“Dobro jutro, brate i sestro”, rekao sam smiješeći se. “Moje ime je Tranquille Fassinadouno. Jako mi je drago što vas mogu upoznati.”

Otišao sam do dječaka. Vidjevši da je jedan od dječaka školske dobi, upitao sam: “Kako ti je u školi? Što si naučio danas?”

Dječak se nasmiješio i počeo recitirati abecedu. “Vaša djeca su vrlo pametna!” rekao sam roditeljima.

Roditelji su se opustili kada su vidjeli da cijenim njihovu djecu. Zamolio sam ih da mi se predstave.

“Moje ime je Maimouna Bangoura”, rekla je žena.

“Ja sam Alpha”, rekao je muž.

Izvadio sam letak na kojem je pisalo “Božja ljubav prema čovjeku”.

“Ovdje imam dobre vijesti”, rekao sam dajući letak Maimouni. “Ovo je Božja riječ.”

Bacila je pogled na letak i rekla: “Ne, daj ga mom mužu.”

“Ne, ja to ne znam pročitati”, rekao je Alpha. “Daj to mojoj ženi.”

Okrenuvši se prema Maimouni, rekao je: “Pročitaj mi to.”

Ona je bacila letak na zemlju i otišla u kuću na svoju večernju molitvu. Upitao sam Alphu ima li kakvih potreba

za molitvu i, dok smo razgovarali, Maimouna se vratila s potrebom da se molim za njezino zdravlje.

Shvatio sam da nitko nije želio pročitati letak jer je na naslovnici bilo napisano Isusovo ime sitnim slovima. Za ljude koji nisu kršćani grijeh je uopće i pročitati nešto što na sebi nosi Isusovo ime. Uvidjevši da se ne zanimaju, napustio sam kuću, ali odlučio sam se moliti i postiti za njih. Čim sam izašao iz njihova dvorišta, zapisao sam njihova imena na papir i stavio ga u svoju Bibliju. Tri dana nisam ništa jeo niti pio. Uvečer bih pojeo lagani obrok koji se sastojao od banane, naranči i rižine kaše.

Nisam imao mnogo vremena za molitvu za taj par tijekom dana jer sam bio zaposlen držeći biblijske sate i stvarajući nove kontakte kao pionir Globalne misije. Stoga sam zamolio Boga da me probudi usred noći. Tri noći Bog me budio u ponoć, u jedan sat i u četiri sata.

“Hvala Ti, Bože, što si mi dopustio da upoznam ovu obitelj”, molio sam se. “Želim da se Tvoja volja ispuni na njima. Želim da ih posjetiš prije nego što isteknu ova tri dana.”

Razdoblje od tri dana završilo je u subotu. Odlučio sam ponovno posjetiti Alphu i Maimounu nakon bogoslužja u crkvi i molio sam se prije nego što sam napustio kuću: “Ne pokušavam preobratiti ovu obitelj. Samo Sveti Duh to može. Budi sa mnom dok im idem u posjet.”

Tijekom subotnje škole osjetio sam snažnu potrebu da ih odmah posjetim u slučaju da kasnije ne budu kod kuće.

Maimouna me radosno pozdravila rekavši mi da je bila izliječena nakon moje molitve. Zamolila me da se molim za njezinog sina jer se razbolio. Molio sam se. Te večeri vratio sam se da pitam kako je.

“On je ovdje i igra se sa svojim prijateljima”, rekla je pokazujući prstom. “Tako sam sretna zbog svega što si učinio.”

Zamolio sam Maimounu da pozove dječaka kako bismo se zajedno mogli pomoliti. Vidjevši Isusovu ruku na djelu, ohrabrio sam se zazvati Ga imenom.

“Onaj koji je ozdravio tvojega sina je Isus”, rekao sam. “Zato ćemo se sada moliti u Isusovo ime.”

Pognuvši glavu, molio sam se: “Hvala Ti, Bože, jer si vrijedan hvale i slave zato što se samo kroz Tebe dogodilo ovo čudo. Hvala Ti što si izliječio Anthonyja. U ime Isusa iz Nazareta, amen.”

Mjesec dana kasnije Alpha i Maimouna došli su u crkvu. Alpha je uskoro prestao dolaziti i počeo je tući svoju ženu svake večeri zato što ona i dalje dolazi. No to je nije zaustavilo i rekla mi je: “Molim te, poučavaj me iz Biblije. Želim upoznati Bibliju.”

Počeli smo proučavati Bibliju. Nakon nekog vremena ona je počela čitati Bibliju samostalno i izjavila je: “Ja i Isus zauvijek.” Predala je svoje srce Njemu.

Alpha je i dalje tuče, ali Maimouna je našla svoju snagu u Mateju 10,37.39 gdje Isus kaže: “Tko ljubi oca ili majku više nego mene, nije mene dostojan. Tko ljubi sina ili kćer više nego mene, nije mene dostojan. (...) Tko nađe život svoj, izgubit će ga, a tko izgubi svoj život poradi mene, naći će ga.”

Ona i ja postimo i molimo se za Alpha.

Tako sam sretan što je zavoljela Isusa. Najveća je radost biti u mogućnosti pokazati istinu ljudima i vidjeti kako je oni prihvaćaju.

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji Akademije Kobaya, vrlo potrebne škole u Conakryju, u Gvineji. Hvala vam što se sjećate Tranquillea i svih pionira Globalne misije u svojim molitvama.

Povezano s iskustvom

- ◆ Izgovorite Tranquille kao: tran-KIL.
- ◆ Izgovorite Maimouna kao: Maj-MUN-a.

- ◆ Maimouninu stranu priče možete pročitati u iskustvu od prošle subote.
- ◆ Saznajte više o Tranquilleu sljedeće subote.
- ◆ Pogledajte Tranquillea na YouTubeu: bit.ly/Tranquille-Fassinadouno.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/fasting-for-family).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

29. kolovoza 2020.

Puzati kao beba

Gvineja

Oumou Toure jako se razboljela nakon što joj je umro muž.

Njezina koljena jako su natekla i patila je od jakih bolova. Nije mogla spavati tijekom noći. Nije mogla hodati. Iako je bila stara, počela je puzati kao beba u obiteljskoj kući u Conakryju, u Gvineji.

Stariji ujak Amara odveo ju je u mnoge bolnice, ali nijedan liječnik nije joj mogao pomoći. Odveo ju je i vječevima, ali nitko joj nije mogao pomoći. Ostala je u krevetu u obiteljskoj kući gdje je živjela sa svojim ujakom, mlađom sestrom i desetak ostalih rođaka.

Prošle su četiri duge godine. Četiri godine Oumou je patila. Četiri godine nije mogla hodati.

Jednoga dana Oumou je načula kako njezina sestra razgovara s nekim posjetiteljem u susjednoj sobi. Posjetitelj je čitao iz Biblije i molio se. Oumou nije bila kršćanka, ali željela je da se netko moli za nju. Velikim naporom izvukla se iz kreveta i otpuzala na rukama i koljenima do susjedne sobe.

“Molim te, moli se i za mene”, molila je.

Posjetitelj, Tranquille Fassinadouno, bio je zapanjen vidjevši staricu koja puza na sve četiri. No nije se pomolio.

Tri dana kasnije Oumou je začula kucanje na vratima i trenutak poslije Tranquille je stajao iznad njezina kreveta.

“Došao sam se moliti”, rekao je.

Oumou je bila presretna.

Tranquille je otvorio svoju Bibliju i pročitao retke iz 1. Ivanove 4,4: “Vi ste, dječice, od Boga i pobijedili ste ih jer je moćniji Onaj koji je u vama nego onaj koji je u svijetu.”

Zatim je zažmirio kako bi se pomolio.

“Gospode, hvala Ti za život Tvoje kćeri”, rekao je. “Ti si dopustio da ja danas budem ovdje. Ti si mi dao hrabrosti da postim i molim se za nju posljednja tri dana. Sada Te molim da izliječiš moju sestru Oumou u Isusovo ime.”

Te noći Oumou je prvi put dobro spavala nakon mnogo godina. Njezina je bol nestala.

Sljedećega dana Tranquille se vratio i ponovno se molio s njom. On se molio i postio za Oumou puna dva tjedna.

Jednoga dana Oumou ga je iznenada upitala: “Gdje je tvoja crkva?”

On joj je rekao adresu adventističke crkve. Crkva nije bila daleko od njezine kuće, ali ona nije mogla hodati. Zamolila je za pomoć. U subotnje jutro Tranquille je odnio Oumou na svoj motocikl i odvezao je u crkvu. Sljedeće subote ponovno ju je odvezao, a i subotu nakon toga. Svakoga dana Oumou je jačala. Četvrte subote ona je hodala do crkve.

Tranquille je bio zadivljen gledajući je kako hoda po crkvi.

“Ovo je Isusovo čudo!” uskliknuo je.

Oumouin ujak i ostali članovi obitelji bili su sretni što se ona osjeća bolje, ali nije im se sviđalo što pohada crkvu. Oni nisu bili kršćani i smatrali su da Oumou ne poštuje religiju obitelji. Ujak Amara sazvao je veliki obiteljski sastanak. Dok je desetak članova obitelji gledalo, on je podigao crnu Bibliju i obiteljsku tradicionalnu svetu knjigu.

“Koji knjigu odabireš?” pitao je Oumou. “Sjeti se, ako ne izabereš našu svetu knjigu, više nećeš biti dio naše obitelji.”

Oumou je razmišljala o svojoj četverogodišnjoj bolesti i kako je bila ozdravljena. Podigla je svoj pogled prema nebu.

“Biram Bibliju, crnu knjigu”, rekla je.

Ujak Amara podrugljivo se nasmijao Oumou.

“Sada kada si odabrala Bibliju, uzmi je i propovijedaj nam”, rekao je.

Suze su se pojavile u Oumouinim očima. Ona nije znala čitati.

“Ti ujače znaš da ja ne znam čitati”, rekla je plačući. “Nikada nisam išla u školu. Ali čovjek koji se molio za mene čitao je iz Biblije i ja sam bila ozdravljena. Ja vjerujem da snaga koja je u Bibliji može učiniti još više i za mene i za tebe također.”

Ujak Amara ljutito je naredio članovima obitelji da spakiraju sve Oumouine stvari.

“Postala si kršćanka“, rekao je. “Idi kršćanima. Mi više ne želimo imati posla s tobom.”

Oumou više nije imala gdje živjeti i spavala je po kućama svojih prijatelja. Bilo je teško, ali odbila je odbaciti Isusa. Kada su vjernici crkve saznali za njezinu nevolju, ponudili su joj da živi na crkvenom zemljištu. Ona danas živi ondje.

“Zahvaljujem Bogu za svoju novu obitelj”, kaže Oumou. “Zauvijek ću biti s Gospodinom Isusom.”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji Akademije Kobaya, škole u Conakryju, u Gvineji, gdje će se djecu iz nekršćanskih domova podučavati o Isusovoj ljubavi.

Povezano s iskustvom

- ◆ Izgovorite Oumou kao: U-mU.
- ◆ Izgovorite Tranquille kao: tran-KIL.
- ◆ Saznajte više o Tranquilleu u iskustvu od prošle subote.
- ◆ Pogledajte Oumou na YouTubeu: bit.ly/Oumou-Toure.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/crawling-like-baby).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: bit.ly/WAD-2020.

5. rujna 2020.

Neobični snovi i djevojčica

Gvineja

Od svoje druge godine Maria je išla zajedno sa svojom majkom k vračevima i vješticama kako bi zadobile blagoslov za obiteljski posao u Gvineji.

Ti posjeti bili su dio njezinog života, a činilo se kako su blagoslovi učinkoviti. Majka je postala bogata poslovna žena koja je otvorila mnogo trgovina diljem te zapadnoafričke zemlje. Ona je i svoju kćer učinila bogatom. Maria je posjedovala kuću s ograđenim imanjem, dva automobila i veliku trgovinu u kojoj se prodavala moderna odjeća i torbice u glavnome gradu Gvineje, Conakryju.

Međutim, 2013. godine, kada je imala dvadeset i četiri godine, prilikom jednoga od njezinih posjeta vraču za blagoslov, vrač ju je jako iznenadio.

“Ako želiš biti bogata, moraš prinijeti ljudsku žrtvu”, rekao je. “Žrtva mora biti albino osoba.”

Maria je već prije dovodila krave vraču za žrtvu, ali nikada nije prinijela ljudsko biće. Sama pomisao na ljudsku žrtvu duboko ju je uzdrmala i morila joj je misli te noći kad je pošla na spavanje. Dok je spavala, usnula je da joj dvoje djece nešto govore, ali nije mogla razumjeti što joj govore.

Sljedeće noći ponovno je vidjela to dvoje djece u snu. Ali ovaj put mogla ih je razumjeti.

“Rješenje je da ne ideš više vraču”, reklo je jedno od djece.

Sljedeće noći Maria je ponovno sanjala. Ovoga puta začula je glas dok je hodala ulicom. Glas je rekao: “Rješenje je naš Otac i naš Spasitelj Isus Krist.”

Kada se probudila, bila je zbunjena jer ona nije bila kršćanka. Pripadala je drugoj velikoj svjetskoj religiji.

“Kako bi Isus mogao biti rješenje?” pitala se.

Rekla je svojoj majci za svoje snove koji su se pojavljivali prethodne tri noći.

“Zašto moramo prinijeti ljudsku žrtvu?” pitala je.

Majci se njezini snovi nisu nimalo sviđali pa je rekla Mariji da kupi kravu za žrtvu. Maria je poslušala. Dok se vrač pripremao za klanje krave, uvjerio ju je da će ti snovi prestati.

Te noći Maria je usnula još jedan san.

Do kraja tjedna Maria je bila iscrpljena od svojih snova pa se odlučila opustiti i otići u kupnju. U subotnje jutro došla je automobilom do vrata ograde koja ograda njezino imanje i zastala kako bi se vrata otvorila. Dok je čekala, malena djevojčica zalutala je na njezino imanje i prišla prozoru automobila. “Želiš li ići u crkvu?” upitala je djevojčica.

Maria se iznenadila.

“Ja nisam kršćanka”, rekla je. “Zašto me pitaš želim li ići u crkvu? Koga tražiš?”

“Ja želim ići u crkvu”, rekla je djevojčica.

Maria je izbliza pogledala djevojčicu. Pitala se je li ta djevojčica izgubljena i sada traži roditelje. Nije znala ni za jednu crkvu u svojem susjedstvu.

Kao da je mogla čitati njezine misli, djevojčica je izjavila: “Ja znam put.”

Maria je odlučila pomoći djevojčici pronaći crkvu te je izašla iz auta. Nakon kratke šetnje Maria i malena djevojčica došle su do ograde upravnog središta Adventističke crkve u Gvineji. Skupina ljudi stajala je pokraj crkvene zgrade na zemljištu. Jedna žena iz skupine upitala je Mariu može li joj kako pomoći.

“Ova djevojčica me zamolila da dodem ovamo”, rekla je Maria pokazujući rukom.

Ali djevojčice nije bilo nigdje na vidiku. Maria je pogledala na ulaz u imanje i na imanje u cijelosti. Djevojčice nije bilo. Uzvratila je zbunjeno pogled ljubaznoj ženi i odjednom osjetila snažan poriv da joj kaže sve o svojim snovima.

“Mogu li vas nešto pitati?” rekla je.

“Naravno”, rekla je žena.

“Imala sam mnogo snova”, rekla je. “Žrtvovala sam kravu, ali ništa nije zaustavilo moje snove. Ne znam što da činim.”

“Pričekajte me ovdje”, rekla je žena. “Moj muž je pastor. Pitat ću ga za pomoć.”

I tako je Maria, koja nije bila kršćanka, u zemlji gdje su mnogi neprijateljski raspoloženi prema kršćanstvu, čula za Isusa. Danas je ona kršćanka koja voli Isusa svim svojim srcem.

“Moje obraćenje na kršćanstvo je pravo čudo”, kaže. “Nitko mi nije došao s Biblijom i nisam pročitala nijednu kršćansku knjigu. To je bio poziv od Boga.”

Maria nikada više nije vidjela malu djevojčicu. Ona je uvjerenjena da je ta djevojčica bila anđeo.

Adventistička crkva suočava se s velikim izazovima u širenju Radosne vijesti u Gvineji, gdje samo sedam posto stanovništva pripada kršćanstvu, i gdje su mnogi ljudi vrlo neprijateljski raspoloženi prema kršćanstvu. Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji Akademije Kobaya, škole u Conakryju, u Gvineji, gdje će se djecu iz nekršćanskih domova poučavati o Isusovoj ljubavi.

Povezano s iskustvom

- ◆ Adventistička misija ne želi otkriti Marijino pravo ime kako bi je zaštitila.
- ◆ Više o Mariji možete pročitati u iskustvu sljedeće subote.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/maria-in-guinea).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

12. rujna 2020.

Nepismena, a ipak čita

Gvineja

Maria nije bila kršćanka, ali nije mogla prestati sanjati o Isusu. Žrtvovala je kravu u nadi da će snovi prestati, ali svejedno su je snovi morili svake noći punih tjedan dana.

A onda ju je stranac uputio u ured Jacoba Gbalea, predsjednika Adventističke crkve u Gvineji. On je radio u istoj ulici u kojoj se nalazila njezina luksuzna kuća u Conakryju, glavnome gradu Gvineje.

Dok je Maria opisivala svoje snove, pastor Jacob se počeo smiješiti. "Slava Bogu!" uskliknuo je.

Maria je bila u nevjerici. Nije mogla razumjeti zašto je on toliko sretan.

"Više ne moraš prinositi nikakve žrtve", rekao je pastor Jacob podižući Bibliju sa svoga stola. "Bog te zove."

"Mislim da je vaš Bog pogriješio", rekla je Maria. "Ja sam uvijek pripadala svojoj obiteljskoj religiji."

Jacob joj je pružio Bibliju.

"Ovo je tvoja Biblija", rekao je.

"Što bih ja trebala raditi s tom Biblijom?" pitala je Maria. "Ja ne znam čak niti čitati."

Pastor Jacob pitao ju je ima li koga u obitelji tko je pismen, i ona se sjetila da ima rođaka koji zna čitati.

Jacob je napisao Marijino ime u Bibliju.

"Uzmi svoju Bibliju i idi", rekao je.

Nju je to izivciralo i otišla je bez pozdrava.

"Što si ovi ljudi umišljaju?" razmišljala je dok je hodala kući. "Govore mi da čitam Bibliju, kao da ne poznajem Boga."

Kad je stigla kući, Maria je stavila Bibliju u ladicu i zatvorila je. Željela se opustiti. Upalila je televiziju i preba-

cila na svoj omiljeni program, kada je vidjela emisiju o Isusu. *Klik!* Promijenila je program. Sljedeći program također je emitirao emisiju o Isusu. *Klik!* Još jedan program o Isusu.

Maria je nazvala službu za korisnike za svoju satelitsku televiziju. “Što ne valja s vašim programima?” pitala je. “Na svakom programu samo Isus, Isus, Isus.”

Muški glas s druge strane linije zvučao je zbunjeno.

“Sve je u redu”, rekao je.

“Ne, nije!” povikala je Maria. “Dođite i popravite mi televizor.”

Nakon kratkog vremena došao je čovjek za popravke i počeo prebacivati programe. Sve je radilo u savršenom redu. Maria je ostala bez riječi.

Maria je otišla u krevet, ali nije mogla prestati razmišljati o Isusu. Onda se sjetila Biblije. Jedini način na koji bi mogla prestati razmišljati o Isus bio bi da je počne čitati, zaključila je.

Ujutro je zamolila svog rođaka da dođe k njoj. “Što je ovo?” pitala je pružajući mu Bibliju. “Reci mi.”

Njezin rođak Hamadou studirao je u kršćanskoj školi u Sierra Leoneu i prepoznao je Bibliju. “Tko ti je dao tu Bibliju?” pitao je.

“Dobila sam je od pastora“, rekla je Maria.

“Što želiš učiniti s njom?” pitao je. “Ti ne znaš čitati.”

“Gle, ti si išao u školu”, rekla je. “Želim da mi pomogneš čitati ovu Bibliju. Nauči me čitati.”

Hamadou je otvorio Bibliju.

“Oče naš koji jesi na nebesima, sveti se ime Tvoje”, počeo je čitati. “Dođi kraljevstvo Tvoje, budi volja Tvoja kako na nebu tako i na zemlji.”

Čitao je sve do kraja molitve *Oče naš*. “Jesi li zadovoljna?” pitao ju je.

Maria ga je zamolila da joj podcrta te retke.

Hamadou se počeo smijati. Tako se jako smijao da je plakao od smijeha.

“Ti nikada nisi išla u školu!” rekao je. “Kako bi ti mogla čitati?”

Ipak je podcrtao retke. Onda je natjerao Mariu da ih desetak puta ponovi kako bi ih zapamtila.

Te večeri Maria je uzela Bibliju i našla molitvu *Oče naš*. Iako nikada nije učila čitati, shvatila je da je mogla pročitati *Oče naš*. Okrenula je sljedeću stranicu i, na svoje iznenađenje, shvatila je da može pročitati i druge retke jednako dobro.

Sljedećega dana Maria nije mogla čekati da razgovara s Hamadouom.

“Jučer si mi se smijao, zato mi sada dopusti da ti pokazem da znam čitati”, rekla je.

“Nije moguće!” rekao je. “Ti ne možeš čitati ni u snu.”

Maria je nasumično otvorila Bibliju i počela čitati. Hamadou je prvo bio zatečen, a onda se uplašio.

“Kako si to učinila?” pitao ju je.

“Rođače moj, pa to je ljudska inteligencija”, rekla je Maria s osmijehom. “Ako zbilja vjeruješ da nešto možeš učiniti, i učinit ćeš to.”

Od toga trenutka Maria je čitala Bibliju svakoga dana. Kasnije je shvatila da joj je Isus dao mogućnost da čita Bibliju, pa je predala svoje srce Njemu.

Adventistička crkva suočava se s velikim izazovima u širenju Evanđelja u Gvineji, gdje samo sedam posto stanovnika pripada kršćanstvu, i gdje su mnogi ljudi vrlo neprijateljski raspoloženi prema kršćanstvu. Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji Akademije Kobaya, škole u Conakryju, u Gvineji, gdje će se djecu iz nekršćanskih domova poučavati o Isusovoj ljubavi.

Povezano s iskustvom

- ◆ Adventistička misija ne želi otkriti Marijino pravo ime kako bi je zaštitila. Hamadou je također pseudonim.
- ◆ Izgovorite Hamadou kao: hama-DU.
- ◆ Izgovorite Gbale kao: g-ball-E.
- ◆ Više o Mariji možete pročitati u iskustvu sljedeće subote i u iskustvu posljednje subote u ovom tromjesečju.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/ maria-in-guinea).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

19. rujna 2020.
Ubojita majka
Gvineja

Majka je bila bijesna kada je čula od rođaka Hamadoua da njezina kći Maria ima Bibliju.

Majka je odgajala Mariju u nekršćanskoj svjetskoj religiji zapadnoafričke zemlje Gvineje i nije željela da ona postane kršćanka. Majka je požurila Marijinoj kući u Conakryju.

“Gdje je tvoja Biblija?” zahtijevala je.

“U mojoj sobi”, rekla je Maria.

Majka je odjurila u sobu. Svuda je tražila, ali nigdje nije mogla naći Bibliju.

“Nigdje je ne vidim“, rekla je.

Maria je pogledala u sobu. Biblija je ležala na stolu da je svi mogu vidjeti.

Sljedeće subote Maria je otišla u mjesnu adventističku crkvu po drugi put. Zbog toga nije otišla na posao u veliku trgovinu koju je posjedovala. Majka nije mogla razumjeti zašto ona ne radi.

“Gdje si bila?” pitala je.

“Bila sam u crkvi”, odgovorila je Maria.

Majka je izgledala uzrujano. Maria nije znala da je religija njezine obitelji protiv kršćanstva i da čak naučava da treba pogubiti člana obitelji koji postane kršćanin.

“Majko, rado ću raditi tijekom tjedna, ali više ne mogu raditi subotom”, rekla je.

Od toga dana majka ju je počela tući.

“Radije bih te vidjela mrtvu nego da nam tako iskazuješ nepoštovanje”, rekla je.

Kada udarci nisu promijenili Marijinu odluku, majka je blokirala njezin bankovni račun.

Maria, koja je navikla živjeti raskošno, bila je zbunjena kada je izgubila pristup svojem novcu. Majka je za sve njezine probleme krivila adventiste.

“Ti kršćani su nekako uspjeli pokrasti sav tvoj novac”, rekla je. Ali Maria se nije dala odgovoriti od svojih uvjerenja.

“Naučila sam da se trebam moliti i predati svoje probleme Isusu”, rekla je.

Nasilje se nastavilo. Onda je majka nazvala Marijinog muža, poligamista koji je živio sa svojom drugom ženom u Njemačkoj. Nakon tog poziva on je dao Mariji ultimatum.

“Biraj između mene i svog Boga, Isusa”, rekao je.

“Dopusti mi da te pitam nešto”, rekla je Maria. “Bi li ti mogao odbaciti svojeg Boga zbog mene?”

“Ne bih”, rekao je.

“Zašto onda od mene tražiš da biram između tebe i svojeg Boga, Isusa?” rekla je.

Nakon toga on je odbijao sve Marijine pozive.

Kada je majka uvidjela da se Maria i dalje drži svoje vjere, najavila je stroge mjere.

“Kćeri moja, s obzirom na to da me ne želiš slušati, moram te ubiti.”

Nakon nekoliko dana došla je Mariji u posjet i pripremila njezin najdraži gulaš. Ono što Maria nije znala jest da je u gulašu bio smrtonosni otrov. Kada je gulaš bio spreman, majka je zamolila Mariu da donese lonac na stol. Maria je bila gladna, ali prvo se željela okupati. Obećala je da će jesti nakon toga, a majka je otišla.

Dok je Maria bila u tušu, niotkud se stvorila mačka i skočila na stol te srušila lonac na pod. Maria nije imala mačku. Te večeri majka je nazvala da čuje kako se Maria osjeća.

“Dobro sam, jako sam dobro”, rekla je Maria.

Majčino čuđenje bilo je očito i preko telefona.

Nekoliko dana kasnije rođak Hamadou ulio je otrov u Marijinu bocu s vodom. Nakon što je popila vode, Maria se sagnula zbog jakih bolova.

Hamadou je vidio njezinu agoniju i rekao joj je što je učinio.

“Tako mi je žao”, rekao je. “Vrač me zamolio da stavim lijek u tvoju vodu kako bi se tvoje tijelo pročistilo.”

Istoga trena Maria je nazvala Jacoba Gbalea, predsjednika Adventističke crkve u Gvineji, da se moli za nju. On je došao do njezine kuće i dao joj pet tableta aktivnog ugljena. Nakon trideset minuta počela je povraćati.

Vrač je nazvao te večeri kako bi saznao je li Maria mrtva. Bio je iznenađen kad ju je čuo da se javlja na telefon.

Majka je zamolila drugog rođaka da joj pomogne. On je stigao u Marijinu kuću s dvojicom prijatelja i injekcijom otrova. Nakon što je poslao kućnu pomoćnicu da nešto obavi, ubrizgao je otrov u Marijinu lijevu ruku i pobjegao.

Kućna pomoćnica nije stigla daleko kad se sjetila da je zaboravila mobitel. Našla je Mariju na podu u nesvijesti, a injekcija je ležala nedaleko od nje. Znajući da su Maria i pastor Jacob prijatelji, pozvala ga je upomoć. Pastor i dvojica crkvenih starješina donijeli su Mariju u sjedište crkve i molili su se za nju. Maria je povraćala i oporavila se.

Maria ne sumnja da Isus štiti svoju djecu.

“On može riješiti krizu jer On zna za krize i prije nego što se one dogode”, kaže Maria. “Psalam 68,21 kaže: ‘Bog naš jest Bog koji spašava, Jahve od smrti izbavlja.’”

Dio darova trinaeste subote ovoga tromjesečja pomoći će u izgradnji Akademije Kobaya, škole u Conakryju, u Gvineji.

Povezano s iskustvom

- ◆ Adventistička misija ne želi otkriti Marijino pravo ime kako bi je zaštitila. Hamadou je također pseudonim.
- ◆ Izgovorite Hamadou kao: hama-DU.

- ◆ Izgovorite Gbale kao: g-ball-E
- ◆ Više o Mariji možete pročitati u iskustvu sljedeće subote.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/ maria-in-guinea).
- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

26. rujna 2020.

Napokon slobodna

Gvineja

Nakon što nije uspjela nagovoriti svoju kćer Mariju da odbaci Krista, majka je uzela stvari u svoje ruke.

Ubacila je tabletu za spavanje u Marijino piće u restoranu. Uz pomoć Marijine mlađe sestre, odnijela je svoju onesnviještenu kćer u automobil i odvezla je u njihovo rodno selo u Gvineji. Marijin petogodišnji sin Mark išao je s njima.

Majka je bila bogata vlasnica trgovačkog lanca, a na obiteljskom imanju u selu bila je izgrađena velika rezidencija, luksuzna gostinjska kuća i nekoliko drugih zgrada. Visoka ograda ograđivala je cijelo imanje, a stražar je vrlo pomno promatrao ulazna vrata. Maria je bila zaključana u sobi.

Majka je imala opak plan. Zaposlila je nigerijskog vrača da promijeni Marijino mišljenje o Isusu.

“Nikada neću zaniijekati Isusa, pa čak i ako me ubiješ”, rekla je Maria kad je vidjela vrača. “Ja ću slaviti Isusa, iako ne mogu ići u crkvu. Isus je posvuda.”

Vrač se zlobno nasmiješio.

“Tvoja majka mi je rekla da te nekoliko puta neuspješno pokušala ubiti”, rekao je. “Ali ja ti kažem, ja imam nešto mnogo snažnije od tvojeg Isusa.”

Pomiješao je neki čudan prah s vodom i natjerao Mariju da ga popije. Kasnije je utrljao neki čudan losion na njezino tijelo.

“Zanijeći Isusa ili umri”, rekao je.

Majka je pomogla vraču s njegovim poslom. Jednoga dana ona je utrljala čudan prah na Marijino lice. Na Marijinoj koži stvorile su se čudne rane i sljedećega dana posvuda je krvarila.

Marijin sin, Mark, nije razumio što se događa njegovoj majci. Kada je vidio majčino izranjavano lice, počeo je plakati. Ali sjetio se kako se s majkom molio svake večeri prije spavanja. Preklinjao je Marijinu mlađu sestru Hadju da se moli s njim. Hadja se složila s tim, ali prvo se uvjerila da nema majke nigdje u blizini.

“Isuse, molim Te, spasi mamu”, molio se Mark. “Pomozi joj da se oporavi.”

Prošlo je sedam mjeseci.

Maria je toliko oslabjela da se jedva mogla kretati. Njezino meso smrdjelo je po truleži. Hadja se počela bojati pa je nazvala jednog od Marijinih adventističkih prijatelja.

“Maria umire”, rekla je. “Molim vas, molite se.”

Prijatelj je zamolio da razgovara s Marijom, ali Hadja je objasnila da je njezina sestra preslaba za to. Uslikala je Mariju svojim mobitelom. Adventistički prijatelj zaplakao je kada je primio fotografiju.

“Vidim da je tvoja majka želi ubiti”, rekao je. “Zamolit ću članove naše crkve da se mole za nju.”

Članovi crkve po cijeloj Gvineji molili su se za Mariju. Nakon nekoliko dana adventistički prijatelj nazvao je Hadju.

“Znam da je rizično da Maria sada putuje, ali možeš li joj pomoći da pobjegne?” rekao je. “Ja ću ti poslati novac.”

Hadja je obećala da će pokušati. Adventistički prijatelj kontaktirao je Jacoba Gbalea, predsjednika Adventističke crkve u Gvineji, koji je poslao novac za prijevoz u Conakry, glavni grad.

Hadja je vidjela šansu u petak ujutro kada je majka bila na poslovnom putu. Vrač je napustio kuću jer je imao nešto što je trebao obaviti, a Hadja je poslala stražara da ode nešto kupiti u trgovinu. Otvarajući vrata imanja, zaustavila je automobil u prolazu i platila vozaču da odveze Mariju i Marka u crkveno sjedište u Conakryju.

Dok su Maria i Mark putovali, u sjedištu crkve dogodila se mala nevolja. Crkveni stražar primijetio je zeleno-žuto-sme-

đu zmiju na drvetu manga kraj ulaznih vrata i pozvao pomoć. Ali kada je pomoć stigla, zmije više nigdje nije bilo.

Kasnije toga dana Maria i njezin sin stigli su i smješteni su u gostinjsku sobu. Iscrpljena, Maria je zaspala. Sljedećega jutra, u subotu, crkveni starješine pomazali su Mariju i molili se za nju u crkvi koja je smještena na crkvenom imanju. Dok su se molili, Maria se onesvijestila i pala na pod. Kada je došla k svijesti, bila je zbunjena i njezino je tijelo bilo u bolovima. Michel Guilavogui, izvršni tajnik i blagajnik Adventističke crkve u Gvineji, odnio ju je natrag u gostinjsku sobu da se odmori.

Dok je spavala, zeleno-žuto-smeđa zmija dogmizala je do prozora i ušla u rupu na zidu pokušavajući ući u sobu. To je bila ista zmija s drveta manga. Jedan član crkve primijetio je zmiju dugu jedan metar i pozvao pomoć.

Gomila se skupila kod prozora pokušavajući namamiti zmiju da izađe iz rupe. Netko je napravio improviziranu baklju tako da je stavio plastičnu vrećicu natopljenu benzinom na kraj drvenog štapa i zapalio je. Kada je gurnuo užareni štap u rupu, zmija je poskočila i srušila se, uvijajući se na zemlji. Michel je skočio na zmiju i istoga trenutka smrvio joj glavu.

Nekoliko sati kasnije Mariju je zvao netko s nepoznatog broja. Nije odgovorila na poziv, ali osoba je stalno zvala.

“Ako te stalno zovu, mora da je važno”, rekao je prijatelj iz crkve. “Javi se.”

Osoba koja je zvala bila je Marijina mlada sestra Hadja. “Samo ti želim reći da sada imaš vremena ozdraviti”, rekla je. “Znam da ćeš sada ozdraviti.”

“Zašto to kažeš?” pitala je Maria.

“Slušaj”, rekla je Hadja. “Možeš li čuti zvuk hitne pomoći?”

“Hitne pomoći? Što se dogodilo?” pitala je Maria. “Je li se nešto dogodilo majci?”

“Ne, ne majci“, odgovorila je Hadja. “Vraču iz Nigerije. Pao je s drugog kata naše kuće. Pao je na glavu i istog trena umro. Njegova lubanja je sasvim smrvljena.”

Sljedećega dana Marijine rane počele su nestajati.

Maria se svega odrekla za Isusa — raskošnog doma, uspješne trgovine, dvaju automobila i udobnog života. Majka je i dalje želi ubiti pa se zato ona i Mark skrivaju.

Ali njezina ljubav prema Isusu je snažna. Ona se moli i želi postati misionarka za svoj narod.

“Sanjam o danu kada će ljudi iz mog naroda postati kršćani”, kaže. “Želim s njima razgovarati o Isusu. Ne mogu zadržati tu istinu za sebe. Moram dijeliti Radosnu vijest sa svojim ljudima.”

Adventistička crkva suočava se s velikim izazovima u širenju Radosne vijesti u Gvineji i drugim dijelovima Zapadne centralnoafričke divizije.

Možete pomoći ljudima kao što su Maria i Mark darovima koje ćete danas priložiti. Dio novca upotrijebit će se kako bi se izgradila Akademija Kobaya, škola u Conakryju, u Gvineji, gdje bi Maria voljela da Mark jednoga dana uči. Vaš prilog također će pomoći u izgradnji škole u Liberiji i zdravstvenog središta u Nigeriji.

Hvala vam što ćete se sjetiti Marije, Marka i Božjeg djela u Zapadnoj centralnoafričkoj diviziji Kršćanske adventističke crkve u svojim molitvama.

Povezano s iskustvom

- ◆ Adventistička misija ne želi otkriti Marijino pravo ime kako bi je zaštitila. Hamadou je također pseudonim.
- ◆ Izgovorite Hadja kao: ha-JA.
- ◆ Izgovorite Gbale kao: g-ball-E.
- ◆ Više o Mariji možete pročitati u iskustvu od prošle subote.
- ◆ Preuzmite fotografije povezane s ovim iskustvom s Facebooka (bit.ly/fb-mq) ili iz baze podataka ADAMS (bit.ly/maria-in-guinea).

- ◆ Fotografije u vezi s projektima trinaeste subote možete preuzeti na poveznici: [bit.ly/ WAD-2020](https://bit.ly/WAD-2020).

Kazalo

Dragi voditelju subotnje škole 3

LIBERIJA

Škola za Liberiju 5
Čitanje je lakše 12
Dug put kući 15

GABON

Molitva spašava brak 18
Klađenje na konje 24
Nježan, blagi glas 27

GVINEJA

Molitva i nevolje 30
Post za obitelj 36
Puzati kao beba 40
Neobični snovi i djevojčica 43
Nepismena, a ipak čita 46
Ubojita majka 50
Napokon slobodna 54

Njiva je svijet

“Prolazeći uz Galilejsko more, ugleda dva brata, Šimuna zvanog Petar i brata mu Andriju, gdje bacaju mrežu u more; bijahu ribari. I kaže im: ‘Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!’ Oni brzo ostave mreže i pođu za njim. Pošavši odande, ugleda druga dva brata, Jakova Zebedejeva i brata mu Ivana: u lađi su sa Zebedejem, ocem svojim, krpali mreže. Pozva i njih. Oni brzo ostave lađu i oca te pođu za njim.” (Matej 4,18-22)

www.AdventistMission.org

www.adventisti.hr

www.znaci-vremena.com